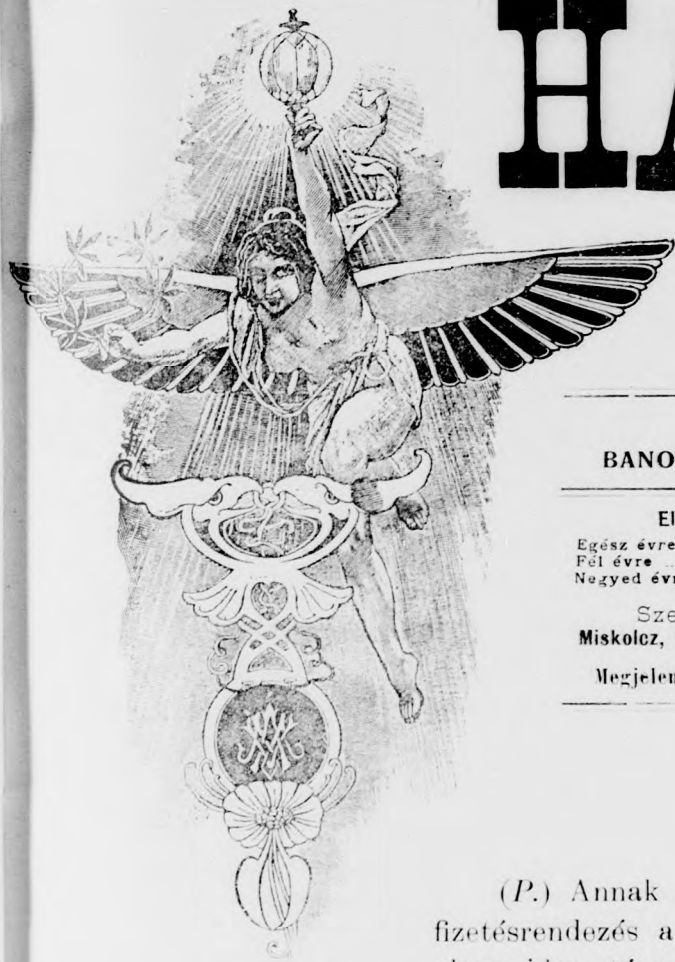

HALADÁS

VASÚTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KOZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőség:

Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14.— kor.
Fél évre 7.— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éveskorig) a »Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.«-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

A tápintézetekről.

Miskolcz, 1904. január 23.

(P.) Annak a tengeri kigyónak a látásán, a melynek fizetésrendezés a neve, a szegény vasutas agyában sok olyan idea támad, mely megvalósulva, szerinte biztosan javítaná anyagi helyzetét.

Igy az élet terheinek igen jelentékeny részeit venné le sok vasutas vállairól az a tudat, hogy gyermekeit olcsón és jól nevelheti.

Olesó iskoláztatás! Hány szegény szülő jajdul fel panaszosan e szavak hallatára, mert gyermekeink iskoláztatása — főkép a középiskolákban — ma még szerfölött drága és hány tanulni vágyó, komoly gyermek előtt hullanak le a tudományok sorompói, mert szülőiknek, minden áldozatkészségük daczára is, nem áll módjukban őket iskoláztatni.

Az iskoláztatás tekintetében különösen azokra a szülőkre nehezedik a teher, a kik gyermekeiket evégből idegenbe kénytelenek küldeni. A gyermek lakása, élelmezése, ruházása és az ezekkel járó egyéb szükségletek idegen helyen mindig többbe kerülnek, mint a szülői háznál és a gyermekek ilyen neveltetése egy szegény családnak évekig tartó lidércnyomása lehet, főkép ha nem egy, de több gyermeket kell eképen az életre előkészíteni.

A morális szempont sem másodrendű. Mennyi utánjárás kell a lelkiismeretes szülőnek, hogy megbízható helyeken adja gondozásba zsenge magzatait és még akkor is hány álmatlan éjszakán töpreng affölött, hogy vajjon ügyelnek-e a távolban levő kis családtagra, ápolják-e erényeit, nyesegetik-e hibáit? ...

A művelt nyugat s első sorban Anglia gyorsan felismerte azt az igazságot, hogy a kollégiumok, internátusok, konviktusok, tápintézetek elsőrangú tényezői a gyermek-pedagógiának. Roszszul okoskodnak azok, a kik azt tartják, hogy ezek az intézetek kaszárnnyához hasonló fegyelmükkel eldurvitják az ott lakó ifjak lelkületét. Igaz, hogy troubadurokat ott nem faragnak belőlük, de erre nincs is szükség, megedzik a lelküket munkára, engedelmességre, emberszeretetre, feladatuknál fogva ellenőrzik a gyermekek erkölcsi és szellemi fejlődését, néha intenzívebben, mint sok szülő, kiknek áldozatkészségüknél csak gyermekeik iránti majomszeretük, kényeztetésök nagyobb.

A nevelőintézeteknek eme előnyei az angol szülőket már annyira meghódították, hogy sokan a leggazdagabbak közül is kiadják gyermekeiket a szülői házból, hogy azok kollégiumokban ne-

velkedjenek. A praktikus angol szellem ugyanis az önállóságra való nevelés kitűnő iskolájának tartja az ily intézeteket, a hol a gyermek, mint mondani szokta, legkönnyebben lehet „self-made man”, — „saját emberségéből ember!”

Mi még ott tartunk, hogy az iskolázó gyermekeket, ha csak a viszonyok kényszerítően nem parancsolják, a szülői szárnyak alól nem bocsátják ki. És ha a gyermeknek mégis mennie kell, természetesen magánházakhoz kerül ellátásra, mert nálunk az efajta intézetek kis számban vannak és közönségünk a meglevők iránt is idegenkedik és elfelejti, hogy e tápintézetek, amennyiben közszükséget elégítenek ki, jóval olcsóbbak, mint a magánházak által adott ellátások. A szegény emberre nézve tehát nagy nemzetgazdasági jelentőséggel bírnak, mert nagyobb anyagi megerőltetés nélkül elérhető ezen inté-

TÁRCZA.

Leszámolás.

*Fényes csillagokkal van az ég kirakva
Közöttük áll a hold halavány alakja.
Mintha pásztor volna ezüst köntösében
Ki juhait őrzi odafönn az égen.*

*Falu korezmájában vígan szól a nóta
Két legény mulat ott kora reggel óta.
Az egyik ül s iszik, majd nagyokat ásít.
Czigány előtt tánczol s kurjantgat a másik.*

*Megúnja hirtelen, tánczát abba hagyja
»Igyál addig czigány!« s kimegy az udvarra.
Nem a feje nehéz, három nap is bírja.
Egy kis ablak alá most vajjon mi hívja?*

*Ott benn a korezmáros családja körében
Az asztalnál ül és imádkozik éppen.
Két szombati kalács és három szál gyertya
Van elébe téve hófehér abroszra.*

*Imádságát éppen befejezni készül.
Összerezzen a ház egy nagy dörrenéstül.
Jól talált a lövés. Leroskad a gazda
Széjjel freceszen vére a fehér abroszra.*

*Futkos össze-vissza, jajgat a ház népe
Sírva élesztgetik. Hiába, már vége.*

*Falu korezmájában újra szól a nóta.
Minthogyha semmi sem történt vón' azóta.*

*Vigabbat húzz czigány, nincs busulni kedvem
Az én jó fegyverem megboszúlt ma engem.
Kiért kilencz évig nem láttam a napot
Cserébe most tölem örök börtönt kapott.*

*És az égi pásztor ezüst köntösében
A megölt lelkének világít az égen.
Azután tetekint s szép fehér sugára
Ezüstös fényt vet a halottnak arczára.*

*A szép fehér abrosz fedi véres lestét
A szombati gyertyát feje fölét tették.
Három öreg ember ott virraszt mellette
És elbeszélgetnek: »vajjon ki tehette?»*

Klein Márton.

zetekben a gyermekek olcsó és jó neveltetése.

A magyar társadalom egy impozáns osztályának, a vasutasoknak van már az országban két tápintézetük. Egyik a szegedi, a másik a kaposvári. Mind a kettő jónevű intézet, mely feladatának magaslatán áll. Sajnos, hogy ez a két intézet nem képes befogadni a magyar vasutasok ama nagy kontingensének gyermekeit, a kik helyzetüknél fogva rá vannak szorulva, hogy gyermekeik tápintézetekben nyerjenek ellátást.

A felvidéki megyék vasutasai érzik főképen egy tápintézetnek a hiányát, így az üzletvezetőségünk területén működő vasutasok, a kik mindenha rokonszenves propagandát fejtettek ki egy harmadik tápintézet létesítése érdekében.

Üzletvezetőségünk székhelye igen alkalmas volna arra, hogy falai közé fogadja a magyar vasutasok harmadik tápintézetét. Praedestinálják erre szín-

magyar lakossága és nagyszámu, előkelő tanintézetei.

Szeretett vasutas véreink ezernyi baján segitendő, a fizetésrendezés vajudása alatt is jobb jövőbe vetett hittel és lelkesedéssel ajánljuk ezt az ideát az illetékes körök figyelmébe.

Bajor és svájci vasutak.

A közel napokban hosszabb utazást tettem a bajor és svájci vasutakon.

Mivel azt hiszem, hogy érdekelni fogja olvasóinkat, ha röviden ismertetem az ottani viszonyokat, igyekezni fogok azokról beszámolni.

A bajor vasutak kényelem dolgában vetekednek a porosz vasutakkal. A kocsik oldal-folyosókkal bírnak, gőzfűtési berendezéssel, Westing-house fékkel és accumulatoros villanyvilágítással.

A szakaszok 6 ülésel bírnak és minden szakaszban a tartalékul szolgáló gázvilágítási berendezésen kívül két villanyos izzólámpa van.

Az ablakok mellett védő-pokróczok van-

Csak házasodjál!

— Kállay Ambrus levele a fiához. —

Kedves fiam!

Levelet irtál a te öreg apádnak, finom hajtásu, uri kinézésű levelet, amelyet errefelé legfeljebb a tiszteletes ur szokott kapni, az is csak sátoros ünnepek alkalmával. Meg is örültem neki, képzelheted, hogy mennyire megörültem.

A Zsuzsi nénédet mindjárt szalasztottam is a szomszédba, hogy kérje vissza a Petykó komától a pápaszemet, mert kölcsönkérte tegnap az öreg. Az övé ugyanis eltört: tudod, rossz gyerek a kis unokája, aztán addig addig játszott vele, míg kipattantotta az ablakait. No, ilyen rossz gyerek.

Én meg bizony szegény ősz fejemmel nem látok már üveg nélkül. Csak összefut előttem a betű, aztán ki nem tudok belőle igazodni, hogy á e vagy b e?

Zsuzsa nénéd az ő fájós lábaival jó ideig oda maradt, mert hogy tudod fiam, pihenni kell neki utközben. De bezzeg a nyelvét addig sem pihenteti, hanem úgy elfecsegi az időt, mintha nem volna egyéb tennivalója. Pedig rendetlen az udvar. Mondom neki szépen, hát haragszik. Hiába kérem, hogy gondolja jobban az állatok, nem törődik vele. Hej, hej, megvert az

Isten engem ezzel a vén gonoszszal!... Uram, ne hagyj, hogy ilyen szó jött a pennámra...

No, de mégis aztán csak megjött. Hozta a pápaszemet. Én is kezdem olvasni a szép gömbölyű betűdet: szépen irsz, fiu! Hát mit olvasok ki a levélből? Nagy dolgot, bizony, hogy azt...

Irod, hogy meg akarsz házasodni. Okosan irsz fiu! Igazad van. Aki érzi magában, hogy ép, erős ember és eltud a két keze után tartani egy asszonyt, az csak házasodjék meg. Csak ne korán, az a fő. De ne is későn, érted?

Irod továbbá, hogy már választottál is magadnak. Hogy barnát pedig. És hogy van olyan két fekete szeme, amelyet még sohasem láttál. No szép.

Tudod, kedves fiam, aki házasodni akar, annak legyen esze, én nem szólok bele a dologba. Nem is kérdezem, hogy ki az, akit szeretsz, csak becsületes legyen. Nem kérdezem, hogy van-e pénze, mert jobb, ha nincs. Mert neked nincs, hát így egyformák lesztek az egymás szemében.

Szereted, hát vedd el... Boldog is leszel bizonyosan, mert megérdemled. Én mondom ezt neked, a szülő apád. No, így.

Kérdezed továbbá, hogy beleegyezem? Bele fiam. Már előre, mert hiszem, hogy jól választottál. Csak egyre kérlek. Amint ezen soraim kezeid közé jutnak, boldog napjaidból szakíts

nak felfüggesztve a léghuzam megakadályozására.

Az ily berendezésű kocsik közlekednek a „D” (Direct) és a nagyobb távolságokra menő gyorsvonatokban. Itt is, mint a porosz vonatokban, kiszolgáló asszonyok állanak az utazó közönség rendelkezésére.

Kalauz a bajor vasutaknál nem igen zárja az utast, vizsgáló főkalauz pedig éppen nem látható.

A pályaudvarokra jegy nélkül belépni teljes lehetetlenség.

Minden bejáratnál ott állanak a kapusok, akik a jegyet kérik s azt mindjárt ki is lyukasztják.

Igy a kalauz már csak az ellenőrzést teljesíti.

Kijutni a pályaudvarokból jegy nélkül szintén nem lehet, mert a kijáratoknál szintén ott vannak a kapusok, akik a jegyet kérik.

Az állomások mind központi váltó-állító és biztosító szerkezettel vannak ellátva.

Ezek a berendezések a nagyobb állomásokon éppugy, mint nálunk, u. n. tornyokban vannak elhelyezve, míg a kisebb állomásokon a berendezés künn a szabadban

el nekem néhány percet és válaszolj azokra, miket alább kérdezendek tőled.

Megírád ugyanis kedves fiam, hogy a te Annuskádnak selymes, fekete haja van, pirosak az orcái, a két szeme helyén meg egy-egy fényes csillag ragyog; azonkívül, hogy magas karcsu termete van és rózsás ajkai közül olyan édesen folyik a szó, hogy megtudná szelidíteni a vadállatot is. Megírád fiam mindezeket és én el is hiszem, hogy úgy van.

Ámde egyebekről hallgatsz, mintha elfeledteél volna arról, hogy a szépség mulandó és hogy nem elég: hiu testi bájakhoz kötni egész jövő életed szerencsáját.

A bájak mulandók, fiam. Nem kell egy év se és úgy elvirulhat a te Annuskád, mint a mezők lilioma. Ezt meggondoltad-e?

Mert ha csak a szépsége ejtette meg a szivedet és ha az tönkre megy: mit fogsz csinálni? Elhagyod? Igen Akkor aztán újra kezded az életet. Újra bizony, mert aki elhibázta a házasságot, soha se lesz abból boldog ember. De még jó se.

Nem hagyod el? No akkor meg a kiábrándulás után lesz olyan életed, amelyet a kutyának se kívánnál! Hát azért mondom. Jól fontold meg fiam, mert én nem láthatok bele a lelkedbe. Ha belelátnék, kiolvasnám onnan mindjárt a szentenciát.

van, ahol fedett perron van ez alatt, ahol ez nincs teljesen a szabadban.

A váltóór a vonat beérkezte után állítja a váltókat s a karjelzőt, a hivatalnok pedig elzárja a berendezést, azután pedig egy künn elhelyezett berendezésen jelzést ad.

A menetjelzések a mieinktől teljesen eltérők s igen kevés harangjelük van.

Ha a vonat A-tól B állomásra, tehát a végpont felé megy, harangütés, ha a vonat B-től A felé megy harangütés

Oly vonalakon, hol korlátolt közlekedés van, az utolsó vonat után a következő jelzés adandó:

.
ez az ugynevezett nyugalmi jelzés, ami azt jelenti, hogy a következő menetrendszerinti rendes vonatig más vonat nem közlekedik, tehát az állomások nyugalomra térhetnek; ugyanezen jelzés adandó akkor is, ha például a leadott menetjelzés után bármely ok miatt 15 percen belül a vonat nem indulhat, ez tehát egyuttal *lemondó jelzés* is; ha a vonat később indul, a menetjelzés újból adandó.

No, már most ide figyelj: Ird meg nekem nyíltan és igazán, hogy milyen nevelésű lány az a te Annuskád? Nem valami könnyelmű, léha teremtes e, aki csak öltözni, piperéskedni szeret és amellettsémitsem gondol a gazdasszonyi teendőkhöz? Szelid e? Jó-e? Engedelmes-e? És ha mindezen tulajdonságok meg vannak benne, — szeret-e téged?

Ugy, ugy, fiam.

Mert mindez szükséges ahhoz, hogy boldog legyen a házasságtok.

Ird hát nekem ezekről. Böven és igazán. Valahogy félre ne vezess holmi gyermekes, valótlan állításokkal, mert magadat, egyedül magadat bosszuld meg vele.

Egyebként pedig nagyon örül a te beteges, öreg apád, hogy neki már házasulandó fia van, aki elérte a célját, amelyért éveken át ölte magát az iskola dohos levegőjében. Hát csak irj! Örvendeztesd meg az én egyhangú, csöndes napjaimat, küldj onnan a fenyves, csillogó nagy városból ide a mi elhagyott falunkba egy kis boldogságot, egy darab felhőtlen eget!

Áldjon meg az Isten.

Annuskádat csókolom, mond meg neki, hogy igen szeretném látni. Most nem írok többet, mert reszketnek a kezeim. Majd máskor. Szerető apád: Kállay Ambrus s. k.

Szüts Jenő.

Nyugtázó jel négyszer öt harangütés a vonalról adott jelzés nyugtázására

A vonalon veszély van: hatszor egyenlő számú harangütés-csoport. Ezen jelzés adandó minden alkalommal, ha bármily veszély van, pl. vonatok egymás ellen indíttatnak, kocsik futottak meg, a pálya megrongálódott, elgázolás vagy más baleset történt, ezen jelzést azután az állomás a fentebb említett jelzéssel nyugtázza.

A vonat elejének és végének jelzői körül is némi eltérések vannak.

Igy például akár egy vágányu, akár két vágányu pályán megy a vonat, a mozdony elején két fehér világu lámpa van, csupán ha a kettős vágányu pályán a helytelen vágányon megy a vonat, van a mozdony elején éjjel két vörös világu lámpa, nappal egy tárcsa.

A vonat végét nappal három fehér szegélyü, középen vörös mezőjü tárcsa, éjjel három vörös világu lámpa jelzi.

Ha követő rendkívüli vonat van, a két felső zárjelző nappal fehér szegélyü, középen zöld mezővel bíró tárcsa éjjel zöld világu lámpa, a középső jelző piros mezőjü tárcsa, illetve vörös világu lámpa.

Egy szembe jövő rendkívüli vonat jelzésére nappal a mozdony homlokán a kéményen a két jelzőlámpán kívül egy zöld mezővel bíró tárcsa, éjjel egy zöld világu lámpa van.

Azonkívül egész speciális jelzéseik vannak, amelyeket mi nem is használunk.

Például, ha a távirda vonal két állomás között szakadásba jut, minden közlekedő vonat mozdonya ezen a vonalrészén a homlokán egy fehér tárcsát hord, mindaddig, míg a vonal helyre nem lesz állítva, tehát az örök a távirdavonal megvizsgálására felhivatnak.

Éjjel erre nincs semmi jelzés

Ha a vonalon valamely rendkívüli körülmény észleltetett, a vonatkisérők kötelesek az u. n. „**vonal megvizsgálható**“ jelzéssel az örök figyelmét felhívni.

Ezen jelzés nappal: a vonatkisérő sapkájával vagy más tárggyal feltűnően int az ör felé; éjjel: lámpáját az ör felé függélyes irányban fel és lefelé mozgatja.

Van ezenkívül egy jelzésük, mely a forgalom biztonságá-ak megóvása tekintetében igen értékes.

Oly állomásokon, melyeken a rossz átte-

HETI KRÓNKA.

Sokszor ellátogat Ámor mostanába'
Királyi sarjakkal ezifra udvarába'.
Le-le pattan egy nyíl szívsebző ijjáról
S közbe leczkét tart a demokracziáról
Tudós kis professzor! A deák se konok,
Hát herczegnők lesznek polgár hajadonok.

Nem enged eltűnni egyetlen egy évet,
Hogy ki ne találna valamit a német.
Felfedezte már a tudomány csudáját:
Az emberi lélek fotografiáját.
Szegénynek nem való s mégis attól felek
Gazdagoknak sem kell, hisz' nincs bennök lélek.

Nincs nép, amely annyit kongresszusra vágyik,
Mint a Kárpátokról le az Adriáig.
Kongresszust játszik már manapság a gyerek
S kongresszusra gyűlnek ah, a táncz mesterek.
Utána a pohárt ők is megragadják
S a nemzeti walczert végül bemutatják.

A puska csővéből előbujt a halál
S így szolt Mannlicherhez: te is ember valál,
Jöszte hát barátom, akárhogy is binod,
Hová annyi embert küldött találmányod.
Lovag Mannlicher nincs, de vannak fegyverek,
Nyög is alattok a szegény magyar gyerek.

Villi a „nagy bajszu“ hallat egy keveset
Nagy ritkán magáról. Most a kőművesek
Érdeklik a császárt s egy épülő házat
A mul'kor Berlinben szörnyen kritizálgat...
Szól az öreg pallér: tanácsot ne adjon
A varga — felség — a kaptánál maradjon!

Az országház padját verik a Zoltánok
Extra-zsúrt tartanak Pesten már a lányok.
Rablógyilkosság volt a minap Emődön.
Szorongnak Keleten a pagóulis földön...
Karnevál ur mulat, kedve olyan mesés
Lesz még bőjt herczegem: **fizetésrendezés**.

Passé-parto ft.

kinthetés miatt ez el van rendelve mindig, a többi állomásokon pedig éjjel és a meszszelátást gátló időben, amidőn a zárkocsi a határfát meghaladta, a zárfékező jelzősipjával: *a vonat egészen bejárt* jelzést tartozik adni (— ○ — ○ —) egy hosszú, egy rövid, egy hosszú, egy rövid és ismét egy hosszú sipjel és emellett éjjel lámpáját csigavonalban is mozgatja.

Ha a forgalmi hivatalnok ezen jelzést nem hallotta meg vagy pedig más körülmények miatt nincs tisztában azzal, hogy a vonat egészen határfán belül van-e: *bejárt egészen-e vonat?* jelzést adja sipjával (— ○ — ○ —) két hosszú, két rövid és ismét két hosszú sipjel; ezen jelzést mindaddig adja, amíg a zárfékező az előbb leírt jelzéssel a feleletet erre meg nem adja.

A helyeket elfoglalni jelzés éppen úgy, mint nálunk, egy hosszú sipjel; az indulásra azonban nem kürttel ad jelzést a vonatvezető, hanem két hosszú sipjelet ad, melyre közvetlenül elhangzik a mozdony gőzsipjele és nyomban, még ugyanazon másodperczben el is indul minden rántás nélkül a vonat.

B. L.

(Folyt. köv.)

Budapesti levél.

Budapest, 1904. január 21

Az obsit

Sok szó esett a közelmúltban azokról a „tömeges“ nyugdíjazásokról, melyek váratlanul csaptak le harmincz egynéhány főhivatalnok fejére. Mindenki tudott ehhez az immár szinte szokatlanná vált eseményhez valami érdekes, saját külön értesülést fűzni, mindenki tudott valami újat a dolgról, hogvan történt, miért történt, hol történt, mikor történt stb., stb. Persze mindenki és mindent a „leghitelesebb“ forrásból tudott, mint — rendesen. Sőt azzal is tisztába jött a világ, hogy azt az első transzportot mihamarább követni fogja egy második, persze még nagyobb, azután természetesen a harmadik, a legeslegnagyobb.

A sok hogyan és miként között azonban szinte észrevétlen maradt egy mozgalom, a melyik ezen esemény kapcsán kerekedett. Kerekedett pedig — szintén elég szokatlantul — nem a megmaradtak között, hanem azok körében, a kiket ez a váratlan nyugdíjazás ért. Nem kevesebbről van pedig szó, mint a nyugdíjazás módjáról, az azt közlő hivatalos kiadmány alakjáról, jobban mondva tartalmáról. Ez a kiadmány, a mely a

Innen-onnan.

Önértzet.

Duczi: Na, kis menyasszonyom, nem fél az esküvőtől?

Gitta: Na hallja, ha maga nem fél, én bizony nem!

Perikulum in mora.

Inas: Méltóságos uram! A Bessy spointer megharapta az adóvégrehajtó ur lábát . . .

Báró: Gyorsan! Eczetes vízzel mosd ki a Bessy száját.

Kegyesség.

A zsebmetsző egy paptól ellopja az óráját, melyet hátranyujtva czinkostársának, kegyesen így fohászodik fel:

— „Ora pro nobis“

Megbotránkozás.

Hadnagy: Eszek a mótyor sapperdifix, egy szemtelen népsék megfan, mék űk akarják pórondsolni a Mótyorországon

A jó dohány.

Öreg: No jó a dohányod, őcsese?

Pista: Jóbb biz e! Ekkicsünt ugyan nehezen gyulad meg, de ha már meggyuladt, hát mingyá elalszik.

Karácsonykor.

Utazó: Borzasztó kiadásai vannak ilyenkor az embernek! Hát ön mit vett?

Kalauz: Lélekzetet . . .

Jó üzlet.

A házaló: Nagy Isten, milyen jó üzleteket csinálhatott volna az ember menetrendekkel — a népvándorlás idején! . . .

Érdeklődés.

Írásszakértő: E vonalokból következtetve, menyasszonya házias, dologszerető, őszinte és hű!

Érdeklődő: És mennyi pénze van?

Nyomós ok.

— Barátom! Bemek lakást találtam számotokra!

— Van-e fürdőszoba benne?

— Minek az most egyszerre nektek? Nagyon szükséges?

— Oh nem, de tudod a feleségem a Weiszék zsúrára jár, *nagyzolni szeretne vele!*

Szemtelenség.

Kereskedő (éjjel benyit a boltjába): Hallja-e, mit csinál itt a kasszámmal? Én vagyok ennek a boltnak a tulajdonosa

— *Betörő*: Azt mindenki mondatná. Igazolja magát.

legfontosabb szabályszerűséggel van megfogalmazva, a hivatalos elbírálás tekintetéből kifogás alá nem eshetik. Hanem annál jobban gondolkozóba ejti az embert, hacsak egy szemernyi érzelmi szempontot kever belé a dologba. És ez az érzelmi szempont az, a mely a legutóbb nyugdíjazott öreg urak (pardon, csak más alkalmas kifejezés hiányában használom ezt a szót) körében méltó megütközést, visszatetszést keltett. „A szolgálati rendtartás ilyen és ilyen paragrafusa alapján önnek a szolgálat ekkorra és ekkorra felmondattott. Nyugdíjigényeinek folyósítása végett forduljon a nyugdíjbizottsághoz* . . . Ennyi az egész. Sem több, sem kevesebb. Az ilyen irást a hivatalos életben „kék árkus“-nak nevezik, katonáéknál meg *obsitnak*. Hanem még más különbség is van a kettő között, nemcsak az elnevezésben. Az t. i., hogy a katonai obsitban még akkor is benne van a „hű szolgálat“ elismerése, ha a baka ur tizenkét esztendőn, három hónapon és huszonhat napon át egyebet sem tett, mint egy kicsit kutyát mosott, egy kicsit prófuntot fogyasztott és sok kicsit — rezervista volt. A vasuti obsitban meg még akkor sincs benne ez a két szó, ha az érdemekben és munkában megöszült férfiu harminczöt—negyven évi küzdelem és küzködés után bucsut mond an-

nak a pályának, a melylyel egész élete összeforrott volt.

Ez az, a mi mindegyiküknek fáj és a mit én magam közülök többektől hallottam. A bucsuztatásnak az a rideg formája, a mely szabályszerű ugyan, de ezzel a ridegséggel is nehezebbé teszi a válást a megszokott munkakörtől, a meghitt munkatársaktól.

A mint értesültem, az érdekeltek körében mozgalom indult meg az iránt, hogy a felmondási okmányoknak ezen nagyon is száraz formája ellen kérvényezzenek az illetékes fórumoknál és valamivel barátságosabb bucsuztatókat kérjenek. Az egyik ilyen nyugdíjazott ur egyebek között így nyilatkozott előttem ebben a dologban:

„Nézze uram, kollega ur. Én még ép, erős, egészséges és munkabíró ember vagyok. A hatvan éves kor és harminczhét évi vasuti szolgálatom nem tudtak leverni lábamról. Akarnék is dolgozni, mert a henyeléshez nem értek. De hol keressek munkát, milyen bizonyítvány alapján? A vasuti obsitomat mutassam meg talán valakinek? Nem tehetem, mert még azt hinnék az emberek, hogy rossz fát tettem a tűzre és azért lettem öreg napjaimra olyan rövidesen és szárazon elbocsájtva. Akár egy rossz eseléd. És

CSARNOK.

Egy éj története.

Oroszból.

Írta: Lavreczkij.

(Folytatás)

— Mondja csak kérem, miféle komédiát játszik maga én velem? Én első szavára siettem ide, mert elhittem, hogy csakugyan haloklik . . .

— Sietett engem eltemetni — vágott közbe Avdotya, felugrott s egészen közel lépett hozzá. — Tekintsen engem most nyomorult féregnek, üssön, törjön össze és hagyjon itt! Most . . . most megérdemlem . . .

Felfortyant benne a düh, de Szlobodin türtöztette magát, mégsem nézett szemei közé . . .

— Ne beszéljen bolondot . . . én tudok már uralkodni magamon . . .

— Megtanultad? Hála istennek . . . Meg tudtalak volna ölni, nem azért, mert megüttél, hanem azért, mert . . . Igen a revolvéremet beledobtam a tengerbe

A hangja megint megtört s rátámaszkodott az ágy magas hátfájára.

— Tudod mit? . . . Én nem hiszek sem-

miben, határozottan semmiben. Csak a szerelemben s abban a gyönyörűségben, a mit adtam, hittem. Szerelmemért mindenre képes lettem volna . . . A világ ítélete és minden egyéb . . . olyan ostobaság. Én szeretem magamat, szeretem életemet és azok életét, a kiket szeretek. És téged szenvedélyesen szeretlek . . . Senkit ennyire nem szerettem . . . S mikor oly borzasztóan elbántál velem, . . . elvesztettem az eszemet . . . teljesen elvesztettem . . . de eljöttél s én újra meggyőződtem róla, hogy nem szeretted . . . Ez borzasztóbb volt az ütlegeknél . . . s én mindent elmondok neked . . .

A könyvek keresztülesillogtak a hangján és Szlobodin újra megsajnálta őt. Odalépett hozzá és így szólt:

— Üljön le az istenért és csillapuljon. Hadd beszéljünk nyugodtan . . . Én meghallgattam magát, hallgasson meg most engem. Maga engem vádol, most engedje, hogy védekezem

— Jól van — mondá, s leült az ágyra.

— Azt tudja, hogy én előbb szerettem meg Katyát, mint magát. Én az ő kedvéért jöttem ide . . . Maga az utamba tévedt . . . S magában volt minde . . . feltűnt nekem az esze, elszántsága s az életről alkotott független nézetei. Én igen érdeklődtem maga iránt . . . Hiszen tudja . . .

meglássa, ez az obsit lesz az, a mi engem most már igen hamarosan öreg emberré fog tenni" . . .

Szívemből kívánom és kívánjuk mindnyájan, hogy az elbucsuzott kartársaknak ez a mozgalmi eredményes, kérelmezésük fogatos legyen. Mert a világ előtt csak az irásnak van értéke. A multakról csak az emlékezik meg hiven, igazában. És a kinek az írásai nem mondanak jót, annak az emberek nem sokat adnak a szavaira sem. Legyen ez a bucsuztató írás melegebb, barátságosabb, mert . . . hodie tibi, eras mihi.

Temesváry Alajos.

A miskolezi MÁV. altisztikör bálja.

A M. Á. V. miskolci altisztikör f. év. február hó 1-én megtartandó tánczestélyére, — melyről már mult számunkban röviden megemlékeztünk — a meghívókat már szétküldötte.

A tánczestély rendező bizottsága a következő: Krösz Elemér elnök, Csizék Antal, Zabrineczky János és Horavec Venczel ale-

nökök. Molnár Venczel és Peiker Ferencz pénztárnokok. Holubek Lambert, Huszák Lajos, Angyal József, Lauca János ellenőrök. Szabó Lajos jegyző. — Vigalmi bizottság: Gubertsik Jenő elnök. Agoston Sándor, Altmann László, Bedéts Lajos, Büdy József, Gelléri Sándor, Gyürhy Endre, Hermann Sándor, Hetényi Miklós, Hereczky Béla, Jászay Sándor, ifj. Kapusy Pál, Kiss Endre, ifj. Kruppa János, Lukács Tamás, Lukács Lajos, Kyovszky Richard, Lévay István, Nyitrai Dezső, Polánszky Károly, ifj. Prahács István, Riedl Arnold, Ruzsnyák Rezső, Sárossy Béla, Szabó János, Szentiványi Zoltán, Szilveri János, Schlifke Frigyes, Szucsák Rezső, Tatar Lajos, Wittenberg Jenő, Wittchen Jenő rendezők.

A rendezőbizottság a tánczestély sikerének érdekében a legnagyobb buzgóságot fejt ki, reméljük is, hogy az „altisztikör bál” az évek hosszu során át szerzett jó hírnevét az idén is fenn fogja tartani.

HIREK.

* **Halálozás.** Zsolner Andor máv. hivatalnok f. hó 20 án éjjel 10 órakor életének 30-ik, hivatalos működésének 8-ik évében hosszas szenvedés után Szerencsen elhunyt. A megboldogult földi maradványai f. évi január hó 22 én d. u. 3 órakor a kartársak

— Tegezz engem — szölt Avdotya
— Miért?
— Csak; tedd meg a kedvemért . . .
Hiszen mindegy, ugysis vége köztünk mindennek . . . Ne félj . . . az istenért . . .
— Éreztem, hogy ott, abban a leányban, sok minden nem elégít ki -- kezdte újra, s iparkodott a mondatot úgy kikerekíteni, hogy a „te” ne forduljon elő benne, miért is nehézkessé lett a kifejezésben. A naiv leányszerelenben van valami tökéletlen, szeszélyes és deszpotikus. A deszpotizmus alapja a . . .
— A butaság — mondá Avdotya élesen látva, hogy keresi a kifejezést.
— Nem, nem a butaság. Katya egyáltalában nem buta. Ellenkezőleg, a dolgok felo gásában annyi frissesség, nézetében annyi eredetiség van . . . az az eredetiség, mely a jó, a bőkezű természet ajándéka. Annyi szeretet van benne a természet iránt, de nem olyan csinált szeretet, mely minduntalan felkiált: „Ah, mily elragadó”, „nézd csak, mily festői” . . . Ezek a felkiáltások legnagyobb-részt erőltetettek. Az asszonyok nem igen szeretik a természetet, vagy ha szeretik is, csak egyes apróságokról, a hasznosat, a kinyaltat, a kellemest szeretik benne. De Katya szeretete őszinte. Maga nem ismeri . . . te nem ismered őt — igazította ki, még pedig

nyomatékosan, mintegy viszonzni akarván azt az örömet, melyet neki a Katyáról való megemlékezés okoz . . . Nem, te őt nem ismered! — ismételte. A legközönségesebb tájakra is erős benyomásokat vitt magával, olyanokról, a melyek iránt közönséges természet nem is érdeklődött volna még pedig hol beszédes, hol melázó, de mindig örömteljes benyomásokat. Egyált lában mélyen érző, egyenes és becsületes a természete . . .

Ebben a tónusban folytatta tovább, s mind jobban és jobban, majd teljesen neki lelkesült Katyanak. Szinte megfeledkezett Avdotyáról s arról, hogy igazolni szándékozott magát. Avdotya mozdulatlanul ült ott s mind lejjebb és lejjebb horgasztotta a fejét. Kövér könnyecsek peregtek le arcán s ő a könnyeket elnyelte, torka pedig mind jobban és jobban összeszorult.

— Hát ellenállhattam volna-e én ennek a fiatal, csodálatos szivnek!? — kiáltott fel Szlobodin.

— Én megöltem őt! — sikoltott fel Ja kovlyevna Avdotya és hirtelen rohamában elkezdett zokogni, a párnákra rogyva. Szlobodin odarohant hozzá, térdre ereszkedett, csillapította, kezeivel simogatta a haját, iparkodott felemelni a fejét és nyájas szavakat intézett hozzá. Borsze-zt szagoltatott vele, vízzel kínálta és dörzsölte a homlokát

és jó barátok nagy részvétele mellett tétettek örök nyugalomra.

A holttestet az állomás előcsarnokában felállított díszes ravatalon szentelték be, az egyházi szertartás után pedig *Ó. Papik* Sándor főellenőr, osztályfőnök-helyettes, költői fordulatokban gazdag, szívhez szóló hangon bucsuztatta el a szeretett kartársat melynek elhangzása után szem nem maradt szárazon. Ezután a kirendelt cigányzenekar húzott egy bus nótát s a koporsót 6 egyenruhás hivatalnok tette fel a díszes halotti kocsira s elindult a gyászoló közönség a zene mélabus hangjai mellett s kikísérte a kedves halottat az örök nyughelyre.

A temetésen részt vettek: Szerencs állomás összes személyzete, élén *Jilek* Károly állomási főnökkel, a miskolci üzletvezetőséget *Ó. Papik* Sándor, *Kállay* Emánuel, *Géczy* István, *Bajza* István, *Komáromy* Gyula, *Szoboszlay* Béla, *Klacsó* József képviselték, Miskolcra: *Haák*, *Leskó* Lajos, *Frank* Vilmos, *Raszaniczky* István, *Jóna* Endre, *Mosolyi* Ödön, T.-Harkányról: *Holló* Zsigmond áll. főnök, B.-Keresztúrról: *Luttinger* János, S.-A Ujhelyből: *Maholyáni* I., Lónyabánya állomás tisztikarának koszorúját *Hancsók* Dezső hiv. hozta.

Koszorukat helyezték még a ravatalra *Jilek* Károly állomásfőnök, Szerencs állomás tisztikara, Szerencs állomás személyzete,

és a haléntékát. De ő csak zokogott tovább görcsösen rángatózva, mint a hajlékony almafa melyet megráznak, hogy az alma lehulljék róla. Mindent megpróbált s maga is kétségbeesett tehetetlenségén. Mind erősebben kezdett reszketni, valóságos lázba esett, összehúzta a lábait és állkapcsai összeverődtek. Ekkor Szlobodin ölébe vette őt, erősen átölelte és kezdte csókolni a homlokát, a szemét, az ajkait... A zokogás lassan csillapult s most már csak némán reszketett. Ajkai hidegek és szárazak voltak, pillái lezárva, kezei megmerevedve. Szlobodin csendesen rátette fejét a párnára, betakarta őt, s az ágyra támaszkodva nézte... Felnyitotta szemét, és suttogta:

— Én megöltem őt...

— Ő ölt meg téged, nem te őt... én öltelek meg téged — felelt Szlobodin, s odaülve mellé, hol kezét a feje alá dugta. Leesukta szemeit, arcza felélénkült és Szlobodin érezte, hogy a vér vadul kezdett száguldozni benne. Levette róla a szemeit, de a homályos szegletben ott látta Katyát halvány és merev arczeal. A rémülettől felugrott és oly durván és hirtelen kirántotta a kezét a feje alól, hogy csaknem leesett az ágyról. De a látomás eltűnt. A fejéhez kapott és kiakart rohanni, de *Jakovlyevna* *Avdotya* összeszedte magát és erősen megragadta kezét. Reszke-

a gyászoló család, szerencsi barátai és szerető nagynénje

A temetés után ősi magyar szokás szerint *Gődör* Sándor előnyösen ismert vasuti vendéglős vendégszerető házában az egybe gyűlt kartársak egy része halotti torra ült össze, ki őket igazi magyar vendégszeretettel fogadta és látta el.

* **Banovits László** s. titkár, lapunk társ-szerkesztője, svájci utjából hazatért s igéretét beváltva, az utjában tapasztaltokról mai számunkban tanulságos közleményt ad közre.

* **Báró Glaubitz Tivadar öngyilkos (?)** Ez a hír járta be a minap az összes fővárosi lapokat és elég sajnálatos, hogy e hírrel összefüggésben báró Glaubitz családi életéből olyan részleteket is közöltek, a melyhez a közönségnek vajmi kevés köze van. Az esetről tudósítónk a következőkben számol be: Báró Glaubitz Tivadar máv. irodatiszt f. hó 18-án mulatságról kissé jókedvűen hazatérve Rákosfalván Méhes-utczai 7588. sz. lakásán lövöldözött s e közben magát jelentéktelenül megsértette. Anyagi zavarról s öngyilkossági kíséretéről szó sem lehet, mert a báró családjától rendes havidíjban részesül s fizetését is jól beosztva, rendezett viszonyok között

tett az izgatottságtól és dühtől, azt híván, hogy az undortól ugrott el tőle oly durván.

— Én megöltem Katyát! Menj és jelents fel.

Szlobodin felsikoltott, mikor ránézett, s ezt hallotta. Megbolondult vagy mi? Ő pedig nagyot fohászkozva elmondta neki, hogy mikor őt megsértve elment, ő utána rohant, de már nem látta sehol. Egyszerre eszébe jutott, hogy a lovak fel vannak nyergelve. Egy pillanat alatt felpattant az egyikre s elkezdett vágatni, nem azért, hogy őt utólérje, nem azért, hogy a nyakát törje: ő maga sem tudta, mit csinál, csak száguldott, mint a vihar, vadul hajszolva lovát... Im, ott egy világos ablak és benne Katya arcza. Egyszerre magához tért és szerencsétlenségére keze ráesett a női nyereg táskájára, melyben revolverét szokta tartani. Megtalálta... megfordította a lovát és az ablakra célózva lőtt...

— Én erről senkinek és soha nem fogok beszélni. De te tudod, menj és jelents fel — mondá és nekirohant annak az ajtónak, melyen komornája kiment. Azt hitte, hogy kedvese most meg fogja ölni. De Szlobodin elképpedt s nem fogta fel hirtelen a dolgot, s csak mikor már kiment, akkor szórta utána a nőre nézve legsértőbb kifejezéseket és kirohant.

(Vége köv.)

él. Állapota annyira javul, hogy pár nap múlva az ágyat elhagyhatja.

* **Vasuti lopások.** A grác—bécsi gyorsvonaton e hó 19-én ellopták Felder Vilmos sassini gazdász értékes gyémánt és rubintgyűrűjét. Ugyancsak az nap történt a bécs—budapesti vonalon, hogy Singer Mór budapesti kereskedőnek ellopták 450 kor. értékű aranyóráját és lánczát.

* **Uj vasut.** Nagyberezna—varannói h. é. vasut előmunkálatára egy éves engedélyt kapott Pejacsevich János gróf földbirtokos, rákospalotai lakos. Az új vonal az ungvölgyi helyiérdekű vasut Nagyberezna állomástól Ublva, Ladomér, Sztakcsin és Szinna irányában az államvasutak Homonna állomásáig és innen a tóketerebes—varannói h. é. vasut Varannó állomásig fog vezetni. Az új vasut a miskolci üzletvezetőség kezelése alá fog tartozni. A vasutat, mint hírlik, még ez évben kiépítik.

* **Brutális kalauzok.** Az orosz—lengyel Szevgyri állomáson nagy feltűnést keltett egy vonat kalauzainak letartóztatása. Az illetők egy Bucharina Mária nevű leányt, ki hazautazóban volt szüleihez és jegy nélkül szállt a vonatba, egy üres kocsi alá esalták, ott erőszakosan bántak el vele és azután a vonat ablakán kidobták a töltésre, a hol szörnyet halt.

* **A leggyorsabb vonat.** Berlinből érkezett félhivatalos jelentés szerint a kassel—hannoveri vonalon kipróbáltak egy gyorsvonati lokomotívot, mely óránként 130 kilométernyi utat tesz. Ez a lokomotív két óra alatt eljutna Hamburgból Berlinbe.

* **Jelentékeny korkülönbség.** Tudvalevő dolog, hogy a munkásigazolványokkal mennyi visszaélés történik, mert az a sablonos szeméyleírás, a mely ugyszólván valamennyi parasztra ráillik, kevés támpontot nyújt a személyazonosság megállapításánál. Itt legfőbb a kor, s erre hívja fel egy rendelet is a kalauzok figyelmét. Azok most tehát a korkülönbségre utaznak. A napokban egy jámbor földi utazót munkásigazolvánnyal. A rendelet tudó kalauz, midőn jegyét vizsgálja és munkásigazolványába betekint, rémulve konstatálja a nagy korkülönbséget, mert a 38—40 évesnek látszó atyafi születési éve a könyv szerint 1466. A kalauz az igazolványt bevonta s azt a *jelentékeny korkülönbséget* megállapítva, további eljárás végett az üzletvezetőséghez bejelentette. Most az esetet szigoruan tárgyalják, mert ha tény az, hogy az a ravasz paraszt már 438

év óta bolyong, ki tudja hogy ezen idő alatt hányszor és mily összegben károsította meg a MAV-ot!

* **Nagy vasuti szerencsétlenség.** Észak-Amerika Pennsylvánia államából nagy vasuti katasztrófa hírére hozza a táviró. A szerencsétlenséget a vonat kisiklása okozta. A vonat kisiklás az alatt történt, amíg a vonat több mint száz kilométer óránkénti sebességgel a kis Dawson városka felé közeledett. A kocsik egymásra torlódtak s csakhamar egy romhalmaz volt az egész vonat, a melyből gőz és láng csapott föl. A halottak száma 63 volt, tizenötön súlyosan s ötvennél többen könnyebben sérültek meg. A félig elégett emberek közül sokan, akik kitudtak kászólni a törmelékek közül, kinoktól eszüket vesztve, ordítva futottak keresztül-kasul a körülfekvő romokon, ahol a legnagyobb részüket holtan lelték meg később. Egy kalauz hősiessége és lélekjelenléte a legválságosabb pillanatban egy másik vonatot mentett meg has-onló sorsától. Dom Tamás a kalauz neve, aki tudta, hogy most kell erre elhaladnia a New-Yorkból Pittsburgba menő gyorsvonatnak. A vonatot a kellő időben megállította és ennek köszönhető, hogy a gyorsvonat épen maradt és utasai nem jutottak hasonló sorsra.

* **A zágrábi üzletvezetőség ablakait beverték.** Zágrábról jelentik, hogy e hó 14-én éjjel az Államvasutak zágrábi üzletvezetőségének csaknem összes ablakait beverték. Hogy a hivatalos működés fennakadást ne szenvedjen, reggelre papirlapokkal ragasztották be az ablakokat.

* **Kézrekerült vasuti tolvaj.** A rajna-westfáli vasutvonalon az utasok részéről évek óta temérdek panasz merült fel, hogy a vasuton ismeretlen tolvajok meglopták őket. Több mint száz hasonló feljelentés történt, de a legszigorubb kutatás sem vezetett eredményre. Most végre a veszedelmes tolvajokat Böhmke hannoveri vonatvezető és felesége személyében elfogták. Böhmke éjjel, mikor az utasok aludtak, végigjárta a kocsiszakaszokat s minden értéküket elszedte az alvó embereknek. Az így szerzett zsákmányt felesége egy hannoveri ékszerésznek adta el. Eddig negyven lopási esetet bizonyítottak rá.

* **Halálugrás a vonatról.** Szegedről jelentik. A szegedi pályaudvarról Ujszentivánra utazott a minap éjjel Bódi András földműves. A vonaton elmélázott s csak akkor vette magát észre, mikor a vonat már elhagyta utazásának célját, a szentiváni állomást. Bódi

pedig semmiképpen sem akart tovább menni, ezért felrántotta a kocsiajtót s leugrott a vonatról. Ugrása azonban oly szerencsétlen volt, hogy halálos sérüléseket szenvedett s nemsokára meghalt.

* **A rovnicei vasuti baleset.** Megirtuk, hogy a Szinj-Spalato vonalon levő Rovnicze mellett vasuti szerencsétlenség történt. Most arról értesülünk, hogy a vasuti balesetet orkányszerű hóvihar idézte elő. A mozdony és az utána következő négy kocsis kisiklott és husz méternyire lezuhant a töltésen. Egy utas szörnyet halt, tizenketten megsebesültek. A Spalato-Szinj között levő vonalon beszüntették a forgalmat.

* **Transzibériai vasut** A transzibériai vasut Szibéria gazdasági termékeinek kivitelére nincs nagy hatással, mert csak néhány gazdasági cikk, mint például a tea, nemes érez és vaj képesek a magas vasuti viteldijakat elviselni, míg a főtermények, mint a gabona, marha, hus és fa a nagy költségek miatt a kiviteltől elesnek. A nagy szibériai folyók, az Ob, a Jenisszei szétágazó mellékfolyóikkal alkalmasnak látszanak ugyan arra, hogy Szibéria belsejéből a kivitelt közvetítsék, de már Nordenskjöld, a ki 1875-78-ban Ázsia északi partját beutazta, kimutatta, hogy a Kara-tenger és a nagy éjszakászi folyók torkolatai kedvező körülmények közt ugyan alkalmasak a hajózásra, de rendes körülmények közt a kereskedelmi forgalom lebonyolítására nem használhatók. Hogy tehát a hajózásra nem alkalmas Kara-tengert elkerüljék, újabban a Pecsora-folyót szándékoznak felhasználni, amerre a közelmúltban már számos orosz és külföldi kereskedelmi hajó vette útját. Ez természetesen Szibériára nézve csak akkor lenne számottevő, ha a Pecsora alsó folyásától az Ural hegységen át országutakat vezetnének az Ob folyóhoz. Mások (Gette orosz mérnök) vasutat terveznek az Obtól az Északi tenger partjáig Ob-dorszk és a Belszkov-öböl közt, amely öt hónapon át nyitva áll a hajók számára. A vasútépítés jövedelme kétségtelenül megfelelne a megépítéshez szükséges (18 millió rubel) összegnek, ha meggondoljuk daczára annak, hogy a szibériai mezőgazdaság még csak kezdetén van, 1899-ben egyedül Tomszk kormányzóságban 35 millió pud (1 pud 16 38 kg) gabona várta kivitelét, a minek legnagyobb része mindenesetre, már a szállítási

gyorsasága és olcsósága miatt is a tervezett vasutat kasználta volna föl.

* **Meggyilkolt vasuti őr.** A Walachisch-Meritsch-Grosnau közötti vonalon tegnapelőtt éjjel ismeretlen tettesek meggyilkoltak egy vasuti őrt. A holttestet egy hegyi patakba dobták.

* **Nihilista a luxusvonaton.** Az osztende — varsói luxusvonal egyik kocsiában egy embert találtak, aki az ülés alatt volt. A rendőrségre vitték, ahol azt vallotta, hogy ily módon már kétszer utazott Oroszországba és nihilista iratokat csempészett oda. Átadták a rendőrségnek.

* **Vasuti katasztrófa Oroszországban.** Char-kow-Nikolajewi vasuton Nowy-Bug állomás közelében e hó 13-án nagy vasuti szerencsétlenség történt, melynek több emberélet áldozata is van. A nagy havazás miatt a 6. számú személyvonatot Nowy-Bug állomás előtt meg kellett állítani. A vonat mozdonya az állomásra robogott, hogy a megakadt vonathoz segélymozdonyokat kérjen. Az állomásról még két mozdonyt küldtek segítségül, de ezek eddig ki nem derített okból oly erővel ütköztek össze a vesztglő vonattal, hogy annak podgyázkocsija és két személykocsija, melyekben rabokat szállítottak, teljesen elpusztult. Huszonkét rab és az őket kísérő öt katona, valamint két kalauz életveszélyesen megsebesültek. Egy katona és egy kalauz meghalt. A sebesülteket Tikolajewbe szállították, ahol egyelőre az állomás épületében helyezték el.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

- 42, 4, 39. Fém.
 34, 45, 46. Aki nem vak.
 25, 16, 44. Évszak.
 37, 12, 17, 26. Görög istennő.
 25, 12, 2, 43. Férfi név.
 7, 21, 18, 23, 22. Több csapat összetétele.
 32, 19, 40, 27, 33. A magyar korona gyöngye.
 28, 29, 30, 20, 6. Hires zeneszerző.
 5, 9, 3, 38, 11. Ruházati kellék.
 15, 31, 13, 14, 4, 10, 1, 8, 27, 36, 24. Volt magyar miniszterelnök.
 1-46. Arany János egyik versének két első sora.
 Ezen rejtvény megfejtését február hó 7-én megjelenő 6-ik számunkban hozzuk.
 A megfejtés határideje február 4.
 A megfejtők között egy értékes jutalomkönyvet sorolunk ki.
 A f. évi 2-ik számunkban megjelent rejtvény megfejtése:

Hontalanok.

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül Dávid Géza nyerte meg, kinek címére a „Költők ingasa” című verskötetet postára tettük

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

RÁCZ JENŐ Gyógyszerésznél

MISKOLCSON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzeu gyógyszerárában

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágárczenkőcs.** Számos hágy alfa jó hatást — sepi-puna-ágot ad, teljesen arthatatlan szer, az arcot a reddktól késő korig megóvja, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balzsam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Venus arcpor, fehér, rozsa és cém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
 - Pyrethro Salicyl szájsessentia** néhány cseppel egyszeri szájjal kölsönöz, a fogak romlást gátolja és a fogínyt erősíti. — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desztitálja és fehérré takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszeremet nem használták és fogfájás van, ajánlatk a kitinó jó hatás (Pyrethro) sveizi fog-csepp. 1 üveg ára 50 fillér.
 - Hajerősítő (balzsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készíte hóborogsgéztől megóv és kellemes illattal fogva szívesen alkalmazhatk. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
 - RácZ Jenő keleti „Balzsam hajuspedróje”** soha meg nem meg nem avasodó, zsírtmentes balzsamokból készíte, igen kellemes illatn, minden hajszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
 - Cannabin** (Tynkszembalzsam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a Tynkszemek és bőrkeményedések és somórok kitrasára. 1 üveg ára 70 fillér.
- Forgalomban van és közmegelegedéssel használják a
- Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port,** 1 doboz ára 1 korona.
 - Szőrvesztőnek Depillatoriumot,** 1 üveg 1 korona.
 - Fűh Cr úhatka ellen) Naphtol kendős,** 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.
 - Köszvény ellen I—II. számú Tengeri köszvény olaj,** 1 üveg ára 1 K.
- Egy az alsorolt, mint egyéb készítményemhez utastis mellékelve van: kívánatra részletes arjegyzék utastisokkal megküldetk
- Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonszereket, úgy mennyi-ségileg, mint minőségileg és olcsóságukkal föltüntetjük: úgy, hogy általában házi szerek gyáránt legjobban alkalmazhatók.
- Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerterára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolcson.

Utanzásoktól tessenek óvakodni.

Nyomatott Szelenyi és Társa könyvnyomdájában Miskolcson.